

Toespraak Chris Janssens - 1 mei 2013

‘Vlaanderen in ademnood’

Dames en heren, goede Vlaams Belang-vrienden,

Vooreerst heet ik jullie van harte welkom hier in het Cultureel Centrum in de voormalige mijn van Winterslag.

Het is uiteraard geen toeval dat we vandaag in Genk samenkomen op de Dag van de Arbeid. Een 1 mei-‘feest’ kunnen we het helaas niet noemen, daarvoor is de aanleiding immers te tragisch. In de economische onheilsberichten die bijna dagelijks het nieuws halen, was de aankondiging van de sluiting van de Genkse Ford-fabriek - waardoor meer dan 10.000 mensen hun job verliezen - een absoluut dieptepunt.

En het is ook geen toeval dat we vandaag op deze mijnsite verzamelen. We hebben hier in Genk immers al een gelijkaardig sociaal-economisch rampscenario meegemaakt, precies 25 jaar geleden, toen de werkzaamheden in de mijn waarin we ons nu bevinden definitief tot de geschiedenis gingen behoren.

Op 28 juli 1914 werd hier de eerste klomp steenkool naar boven gehaald. 31 maart van dit jaar was het exact 25 jaar geleden dat deze steenkoolmijn als derde en laatste Genkse mijn dicht ging. Het einde van een tijdperk en het begin van een kwart eeuw sociale en economische verandering en ontwikkeling. Ook nu bevinden we ons op een economisch scharniermoment. Ook nu komen de Limburgse werkgelegenheid en welvaart onder druk te staan. Deze keer door het verdwijnen van de automobielenijverheid. Ook nu zullen we alle krachten moeten bundelen om het Limburgs economisch weefsel te herstellen.

Er zijn trouwens nóg een aantal bedreigingen voor de Limburgse economie. Er wordt te weinig vernieuwd en te weinig geëxporteerd. Bovendien kampen heel wat mensen op de Limburgse arbeidsmarkt met een achterstand op vlak van opleiding en onderwijs. Niet in het minst door de aanhoudende migratie die er bovendien voor zorgt dat vooral in de mijn gemeentes de werkloosheid bij allochtonen opvallend hoog is.

De bedreigingen zijn groot, maar de kansen ook. En al werd het Vlaams Belang als enige partij geweerd uit de Task Force, die een nieuw Limburgplan moet uitvoeren, toch zullen ook de Vlaams Belang-mandatarissen in gemeente- en provincieraad en in de parlementen constructief meewerken aan het herstel van de Limburgse economie.

Menselijk én geografisch heeft Limburg immers een enorm kapitaal. Terwijl de Europese Unie afbrokkelt, kunnen wij hier, in deze grensregio, een nieuwe groeipool uitbouwen met onze Nederlandse en Duitse burenen. Een samenwerkingsverband, zoveel mogelijk onttrokken aan de bemoeizucht van de Europese schoonmoeder. Een groeipool waar creatievelingen, KMO's, en jawel, waarom niet, ook wat durfkapitalisten, een Euregio opzetten die gonst van de bedrijvigheid.

Een uitgerolde loper, in twee richtingen, naar Nederlands Limburg en het Rijnland. En daarvoor hebben wij de Europese Unie niet nodig. Integendeel, haar talloze reglementen en betuttelende regelgeving zitten alleen maar in de weg.

Laten we dus focussen op de sterkte van onze grenslandregio, met de driehoek Genk-Aken-Maastricht als nieuw economisch zwaartepunt. Ja, er is leven na de auto-industrie. En ja, het mag wat meer zijn dan een toeristische Spartacus-tram van Hasselt naar Maastricht, die overigens helemaal door de Vlaamse Lijn zou betaald worden, zo slim zijn die Hollanders wel.

Goede vrienden,

Het is zonder meer één van de grootste verdiensten van onze partij dat wij de oude slogan 'Vlaamse strijd, sociale strijd' nieuw leven hebben ingeblazen.

Wij zijn het als Vlaams-nationalisten – wij zijn het als sociale volkspartij – aan onszelf verplicht om steeds de essentiële belangen van ons volk – en zeker van de economisch en sociaal zwakkeren – te verdedigen.

Daarom voert het Vlaams Belang ook vandaag een sociale strijd voor meer werk en voor een efficiënt opvangnet voor al wie om ernstige redenen niet aan het economisch proces kan bijdragen. Daarom voert het Vlaams Belang ook vandaag een sociale strijd voor menswaardige pensioenen.

Een sociale strijd voor het recht van eenvoudige Vlaamse mensen om zich thuis en veilig te voelen in hun eigen woning en hun eigen straat en hun eigen land.

Een sociale strijd voor het recht op kwaliteitsonderwijs voor onze kinderen.

Een sociale strijd voor Vlaamse welvaart in Vlaamse handen.

De Vlaamse strijd is een sociale strijd, maar de sociale strijd moet ook een Vlaamse strijd zijn.

Die Vlaamse, sociale strijd moet vandaag meer dan ooit gevoerd worden. Net dáárom blijft het Vlaams Belang vandaag en morgen meer dan ooit nodig.

Dames en heren,

Met zijn – ondertussen traditioneel geworden – 1 mei-viering wil het Vlaams Belang duidelijk maken dat de socialisten niet het alleenrecht mogen claimen op deze Dag van de Arbeid. Integendeel zelfs.

Toen de socialistische vakbond, het ABVV, vernam dat we vandaag met het Vlaams Belang in Genk verzamelden voor onze 1 mei-bijeenkomst, was het kot alweer te klein. Hoe durft het Vlaams Belang spreken namens de arbeiders? Hoe durft het Vlaams Belang spreken namens de Ford-werknemers? Dat riep – bij de socialistische vakbondslui althans – beelden op van het nationaal-socialisme uit de jaren 30... Dat zijn dan de woorden van een vertegenwoordiger van een vakbond die – net als de andere vakbonden – leden van het Vlaams Belang uitsluit alleen omwille van hun politieke overtuiging. Dames en heren van het ABVV, bespaar ons dus jullie inhoudsloze verwijten en jullie hypocrisie!

Aan de socialisten van ABVV én sp.a zeg ik klaar en duidelijk: jullie hebben al lang het recht niet meer om namens de arbeiders te spreken. Jullie hebben de verdediging van de belangen van de kleine man al lang vervangen door slaafse horigheid aan ‘Europa’ en aan de dictaten

van jullie Waalse zusterorganisaties; jullie traditionele kiespubliek hebben jullie al lang ingeruild voor kaviaarsocialisten en de nieuwe, allochtone troetelkinderen.

We zijn hier in Genk trouwens nog niet vergeten hoe in het Ford-verhaal met Europese subsidies Vlaamse/Europese arbeidsplaatsen werden vernietigd. **Terwijl tussenkomen in Genk niet mocht omdat Limburg niet voldeed aan de voorwaarden voor hulp, maakte de Europese investeringsbank 100 miljoen euro vrij voor een Ford-fabriek in Turkije. Dames en heren van ABVV en sp.a, waar zaten tóen de socialisten?**

Niet de sp.a, maar het Vlaams Belang is steeds duidelijker en uitdrukkelijker de spreekbuis van de kleine man, van de gewone Vlaming, geworden. En wij maken graag van de gelegenheid gebruik om die gewone Vlaming, die een onzekere toekomst tegemoet gaat door het verlies van zijn job, een hart onder de riem te steken.

Ik wil daarom vandaag één iemand in het bijzonder vernoemen. Hij is niet alleen Ford-werknemer maar ook Vlaams Belanger. En alsof het nog niet genoeg is dat hij het slachtoffer wordt van de verhuis en dus de sluiting van de Genkse Ford-vestiging, werd hij zopas door de vakbond waarvan hij jarenlang lid van was – het ACV – op straat gezet omdat hij vorig jaar kandidaat was voor het Vlaams Belang bij de gemeenteraadsverkiezingen. Het behartigen van de belangen van de werknemer wordt dus door de vakbonden eens te meer afhankelijk gemaakt van een politieke overtuiging. Het Vlaams Belang laat de arbeider, het Vlaams Belang laat zijn mandatarissen en militanten niet in de steek. En deze arbeider, deze mandataris laat ook het Vlaams Belang niet in de steek, ondanks bedreigingen met broodroof en druk van de vakbond.

Hij is het slachtoffer van de sluiting van een multinational, het slachtoffer van de politieke grillen van de vakbonden, maar niettemin blijft hij overtuigd Vlaams Belanger, symboliseert hij de gewone Vlaming die de Vlaamse en sociale strijd van het Vlaams Belang ondersteunt – **we zetten hem graag even in de bloemen, geef hem een aanmoedigend applaus in deze voor hem onevenwichtige tijden: gemeenteraadslid uit Zonhoven Patrick Wissels.**

Goede vrienden,

Omdat de sociale strijd ook een Vlaamse strijd is, kiest het Vlaams Belang resoluut voor de Vlaamse staat.

Ook de Waalse socialistische premier Di Rupo ziet dat de idee van een onafhankelijk Vlaanderen aan belang wint en heeft het liever over zogenaamd 'welvaartsfederalisme'; een wat eigenaardige naam voor een federalisme dat Vlaanderen elk jaar opnieuw miljarden euro's van zijn welvaart berooft.

Wij bedanken voor zo'n federalisme. Zowel voor het federalisme van de Di Rupo's als voor het federalisme van de Noord-Belgische partijen. Of het nu 'confederalisme', 'samenwerkingsfederalisme' of 'modern federalisme' heet: wij bedanken voor om het even welk Belgisch federalisme.

Wij bedanken voor om het even welk Belgisch federalisme omdat zo'n federalisme altijd opnieuw berust op Vlaamse toegevingen en altijd opnieuw betaald wordt met Vlaams geld.

Wij bedanken voor om het even welk Belgisch federalisme omdat het niet is uitgevonden om de Vlamingen te geven waar ze recht op hebben, maar enkel en alleen om België te redden.

Wij bedanken voor om het even welk Belgisch federalisme omdat al veelvuldig is aangetoond dat er voor Vlaamse problemen geen Belgische oplossingen bestaan.

Het Vlaams Belang mag dan niet meer de enige partij zijn die zegt dat België niet werkt; het is wél nog steeds de enige partij die hieruit de enige logische conclusie trekt en luidop zegt dat België moet verdwijnen!

Elke dag dat we nalaten om het roer definitief om te gooien, is een verloren dag, een dag dat we dieper in het Belgische moeras zinken. Voor het Vlaams Belang dus geen boemeltreintje langs allerlei federalistische of confederalistische tussenstations maar een sneltrein naar het eindstation van de Vlaamse onafhankelijkheid!

Dames en heren,

Ik vertel niks nieuw als ik zeg dat de Belgische belastingen veel te hoog zijn. Iedereen die zijn maandelijkse loonbrief bekijkt, komt tot dezelfde vaststelling – zopas nog bevestigd door een rapport van Eurostat: de Belgische staat is met ruime voorsprong de onbetwiste belastingkampioen. De belangrijkste reden hiervoor is de loodzware Belgische staatsstructuur. De verschillende overheidsniveaus, de vele parlementen en regeringen, de ministeries, de enorme administraties, ... moeten allemaal gefinancierd worden.

Het kan nochtans eenvoudiger en goedkoper. De ordelijke opdeling van België zal ongetwijfeld de grootste besparing met zich meebrengen. In afwachting hiervan, moeten er reeds maatregelen genomen worden om het overheidsbeslag op de economie in te dammen. Een verdere ontvetting van de staat, een doorgedreven aanpak van misbruiken in alle geledingen en in de sociale zekerheid in het bijzonder, meer efficiëntie en minder verspilling zullen reeds een forse impact hebben. De overheveling van fiscale hefbomen naar de deelstaten zal deze laatsten toelaten om een goedkoper en meer doelgericht beleid te voeren. In plaats van steeds maar te morrelen in de marge is er resoluut actie vereist. Hierdoor zal het eindelijk mogelijk zijn de Vlaamse arbeider en bediende te laten verdienen wat hen toekomt. Iedereen beseft dat het zo niet verder kan.

Iedereen beseft dat de Vlaamse werknemer maand na maand uitgeperst en beroofd wordt. Niemand heeft echter de moed er iets aan te doen, uit puur eigenbelang in een Belgische context. Daarom heeft ook het Vlaams Belang de ambitie om kampioen te worden: niet in fiscale druk, maar wel in de verlaging ervan!

Goede vrienden,

Elke 45 minuten verdwijnt er in ons land een bedrijf. Elke 5 minuten verliest een Vlaamse werknemer zijn job, zo leren ons de statistieken.

De socialistische loodgietersregering van mijnheer Di Rupo houdt zich echter vooral bezig met het plakken van kleine fietsbandpleistertjes op reusachtige lekken, en probeert in de luwte overall belastingen te verhogen.

Maar ook de Vlaamse regering, waarvan we ooit dachten dat die het begin zou vormen van een echt Vlaams zelfbestuur, doet niet beter.

Het is deze Vlaamse keizer-koster-regering, die door middel van aankondigingspolitiek allerlei ballonnen oplaait, maar in deze legislatuur al twee autofabrieken heeft laten vertrekken, en Vlaanderen tot Europese middenmoter heeft gedegradeerd inzake tewerkstellingsgraad en arbeidsproductiviteit.

“Vlaanderen boert achteruit”, lezen we nu overal. Het fameuze Vlaanderen-In-Actieplan, kortweg VIA, dat met zijn 320 projecten – jawel – ons naar de Europese top ging katapulteren op economisch vlak, blijkt nu enkel te bestaan in de vorm van nota’s en brochures. Goed voor de werkgelegenheid in de Vlaamse administratie, maar met nul komma nul echt resultaat, tenzij in negatieve cijfers uitgedrukt: een afnemende groei, een tanende export, ondernemerschap dat stilvalt, innovatie die sputtert, bedrijven die het aftrappen wegens de te hoge loonkost.

“VIA”, ik zou het eerder lezen als: Vlaanderen In Ademnood.

Goede vrienden,

Wij zijn geen voorstander van het Belgisch federalisme evenmin als van droomvluchten in een wazige Europese federatie.

De tentakels van de Europese Unie reiken helaas steeds verder. Bij het laatste wapenfeit, de redding van Cyprus, maakten de EU-leiders het alweer te bont. Voortaan kan er zelfs beslag gelegd worden op spaartegoeden om imploderende banken te redden. De Russische premier Medvedev – en die zal het wel kunnen weten – sprak hieromtrent over de sovjetpraktijken van de EU. Zo ver hebben we het reeds gebracht met de Europese Unie, dat zelfs gewezen apparatchiks het huidige Europa vergelijken met die andere Unie, de Sovjet Unie. Onze boodschap is duidelijk: van het spaargeld blijft men af!

En ook vele werkende Vlamingen proberen, na de torenhoge belastingdruk, een centje opzij te zetten voor de toekomst. **Een gezond principe, maar niet voor de grijpgrage vingers van de Eurocraten. Politieke leiders, en de zogenaamde Europese ‘president’ Herman Van**

Rompuy voorop, verlagen zich tot ordinaire struikrovers om hun falend project te redden.

Ook daarom wil het Vlaams Belang haast maken met de Vlaamse onafhankelijkheid: onze positie in het Europa van morgen hangt er van af. Het Vlaams Belang wil dat Vlaanderen niet langer als regio, niet langer als deelstaat, maar als volwaardige, autonome natie in Europa staat.

Bij de volgende verkiezingen, over iets meer dan een jaar, moet toch één partij ervoor pleiten het roer definitief om te gooien.

Daarom zal het Vlaams Belang er staan, meer dan ooit: als enige Vlaamse partij die radicaal afstand neemt van het Belgisch-Europese kluwen.

Daarom zal het Vlaams Belang er staan, meer dan ooit: voor Limburg, voor Vlaanderen, voor het nieuwe Europa van de onafhankelijkheid.